

Veel mensen dromen ervan: hun spullen pakken en ergens in het buitenland opnieuw beginnen. Sommigen durven de stap écht te zetten. Zoals Kirsten (45) en Peter (44) uit Den Haag die naar Zambia emigreerden en er een oude krokodillenfarm ombouwden tot vakantielodge.

‘In Nederland sta je in de file en hier wacht je tot de olifanten passeren. Dat blijft bijzonder’

Bijschrift f g d k o
d g o k d g d g d g o d g g
Bijschrift f g d k o
d g o k d g d g d g o d g g

**KIRSTEN (45)
EN PETER (44)
EMIGREERDEN
NAAR ZAMBIA**

Ze hadden altijd al een speciale band met Afrika, maar voor ex-consultancy manager Kirsten Gottenkiény (45) en voormalig beachclub-eigenaar Peter Geraerds (44) uit Den Haag werd dat opeens heel serieus toen ze de kans kregen om een verlaten krokodillenfarm in Zambia te kopen. Inmiddels hebben ze de Track & Trail River Camp lodge opgezet in een land waar het kwik zomers naar 45 graden Celsius klimt en wonen ze tussen de olifanten, giraffen, hippo's en luipaarden.

TEKST: ONNO LAKEMAN FOTO'S: KIRSTEN GOTTENKIENY, PETER GERAERDTS

“Wij hebben elkaar leren kennen op de Haagse Hogeschool waar we Internationaal Management studeerden,” vertelt Kirsten. “We kwamen erachter dat Peter en ik ons allebei enorm aangetrokken voelden tot Afrika. In het bijzonder door de onge-repte natuur en de wilde dieren. We besloten om samen op vakantie te gaan en bezochten Botswana, Zimbabwe, Kenia en Zambia. We werden ondertussen verliefd op elkaar én het continent.”

Kirsten vervolgt: “Onze droom om in Afrika iets voor ons-zelf te beginnen is ontstaan tijdens een vakantie in Zambia. We zeiden: ‘Het is hier zo mooi. Waarom zouden we hier niet voor altijd blijven?’ Vooral het South Luangwa National Park van Zambia vonden we betoverend. Zowel qua landschap als door de wilde dieren die er rondlopen. We zijn er eerst 3 maanden op vakantie geweest om te kijken of het ons zou bevallen. Nou, eerst niet dus... Mijn allereerste schrik in Zambia zal ik nooit vergeten. We liepen langs de Luangwa rivier toen een krokodil plotseling uit het water sprong en een hondje van één van de dorpsbewoners pakte. Dat was natuurlijk een drama. Maar uiteindelijk hebben we in die drie maanden vooral ook veel positieve, bijzondere en avontuurlijke dingen meegemaakt waardoor we zeker wisten dat we hier echt wilden blijven. Wat ons ook aantrok was dat Zambia een politiek stabiel land is waar heel vriendelijke mensen wonen.”

OUDE KROKODILLENFARM

“Bij het zoeken naar een geschikte plek stuitte we op een oude krokodillenfarm aan de Luangwa rivier die te koop stond. Zo'n dertig jaar geleden werden er krokodillen gefokt voor hun huid en werd het vlees verkocht. Maar het bedrijf hield niet lang stand en daarna werd de locatie niet meer gebruikt. Het leek ons een ideale plek om een lodge voor vakantiegangers neer te zetten. Speciaal voor mensen die op safari willen om wilde dieren van dichtbij te zien. We hebben in eerste instantie het land gekocht en pas daarna een begroting gemaakt van de overige kosten. Maar de trage bureaucratie van Zambia gaf problemen bij de aankoop. Peter is een aantal maal helemaal voor niks naar Zambia gevlogen. Na twee jaar onderhandelen was het papierwerk eindelijk rond. Op een moment dat we het eigenlijk niet meer hadden verwacht. Dat betekende dat ik halsoverkop mijn werk als consultancy manager op moest zeggen, mijn koffer kon

Bijschrift f g d k o d g o k d g d g d g o d g g

‘Het viel voor de mannen uit ons lokale dorpje niet mee dat een vrouw de bevelen uitdeelde’

pakken en naar Zambia zou verhuizen. Want er moest daar van alles geregeld worden, zoals vergunningen, de start van de bouw en dat alles met een beperkt budget. Peter bleef aanvankelijk in Nederland, omdat hij toen net een strandtent had gekocht. Niet echt een geweldige timing natuurlijk, maar de afronding van de koop in Zambia liet zo lang op zich wachten, dat hij wat achter de hand wilde hebben.”

PROBLEMEN OPLOSSEN

Kirsten: “Ik ben zonder enige bouwervaring in Zambia aan de slag gegaan. Dat hield in dat ik 's avonds in mijn DIY (do-it-yourself) bouwboek studeerde en daarna de lokale bouwers moest instrueren. We begonnen met vier chalets,

‘Kampeerders kunnen boven op het platform in de safaritent slapen terwijl de wilde dieren onder ze door lopen, een heel aparte ervaring’

het restaurant en zwembad. Alles moest handmatig gebeuren: betonblokken maken, beton mixen. Het viel voor de mannen uit ons lokale dorpje trouwens niet mee dat een vrouw hen vertelde wat ze moesten doen. Dat waren ze helemaal niet gewend.

Een fikse tegenvaller was dat de US dollar ten opzichte van de lokale munteenheid instortte en ons spaargeld daardoor opeens 30% minder waard werd! Ook stegen daardoor lokale bouwmaterialen zoals hout en zand

plotseling sterk in prijs.

Natuurlijk voelde ik me af en toe enorm eenzaam in Zambia, maar ik had het vaak zo druk dat ik meestal te moe was om mensen thuis te missen. Gelukkig had ik al vrij snel een vaste telefoon en internet via de vaste telefoonlijn. Die werkte niet optimaal, maar toch kon ik op die manier contact houden met Peter in Nederland.”

Als nog onervaren bouwopzichter moest Kirsten heel wat problemen oplossen.

“We hebben zowat alle problemen die je bij een bouw kunt hebben wel meegemaakt. Maar het gaat erom dat je doorzet. De ene dag zit het tegen, de volgende dag gebeurt er iets positiefs, waardoor je toch verder kunt. Eén van mijn motto’s is geworden: altijd relativiseren als het even tegen zit, uiteindelijk komt het goed.”

Na een jaar zwoegen stonden de chalets, het zwembad, restaurant en kantoor overeind. “Dat lijkt misschien lang, maar we werkten met een kleine groep en alles moest handmatig gebeuren. Gelukkig hadden we ook wat meevallers, zoals met het zwembad. Dat was in de tijd van de krokodillenfarm een waterreservoir van twee meter hoog geweest. Bedoeld om regenwater in op te vangen voor het droge seizoen. We hebben eerst geprobeerd om het handmatig af te breken, maar er was geen beginnen aan. Ik wilde er namelijk aanvankelijk een verhoogd zwembad van maken zodat er geen nijlpaarden in konden komen. En zodat de gasten vanuit het zwembad naar de wilde dieren konden kijken. Iedereen die ik om advies vroeg, dacht dat het bassin de hoeveelheid water niet zou houden. Ondanks dat hebben we toch heel eigenwijs besloten om er een zwembad van te maken. En yes! Het staat er nu nog!”

OLIFANTEN KIJKEN

Hun Track & Trail River Camp lodge telt in totaal vier chalets met twee verdiepingen en balkon. Zodat de gasten vanaf het balkon naar de olifanten kunnen kijken als ze voor het huisje van de bomen staan te eten. Daarnaast hebben Kirsten en Peter nog twee accommodaties op een verhoogd dek gemaakt. Direct aan de rivier staan drie luxe tenten inclusief badkamer, elektriciteit en met hetzelfde comfort als de chalets.

Kirsten: “We hebben ook een klein kampeerterrein ingericht, waar we twee platformen van 4 meter hoog hebben gebouwd. Kampeerders kunnen dan boven slapen terwijl de wilde dieren onder ze door lopen, een heel aparte ervaring.”

De liefde bleek helaas niet bestand tegen alle stress, maar goede vrienden

zijn ze nog steeds. Kirsten: “Onze passie voor Afrika bleef, maar onze liefdesrelatie veranderde in de loop der jaren van een huwelijk in een hechte vriendschap. We konden nog steeds goed samenwerken, dus we wilden wel verder met onze droom: de lodge.

We hebben inmiddels allebei een andere liefdespartner gevonden. Ondanks onze scheiding hebben we nooit overwogen om Afrika te verlaten en terug te keren naar Nederland. We zijn met onze nieuwe partners in Zambia heel gelukkig geworden.”

RELAXTE RITME

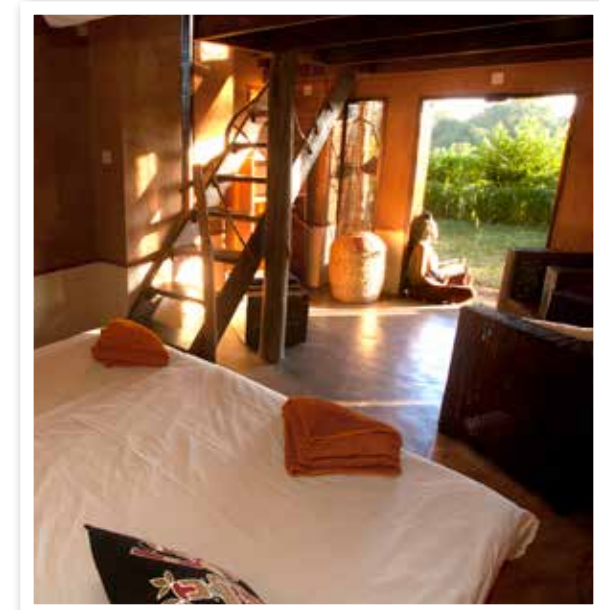
Kirsten: “Als Nederlander ben ik wel een stuk directer dan de gemiddelde Zambiaan. Dat wordt hier niet op prijs gesteld. In Zambia zeg je niet waar het op staat, maar draai je om de boodschap heen. Zo zit ik niet in elkaar en dat was voor mij best wennen. Nog steeds eigenlijk. Ik ben ook gewend om ergens op tijd te komen. Maar tijd is hier geen begrip. Als een bijeenkomst om 11.00 uur begint dan zijn de deelnemers er doorgaans een uur later. Dat vinden ze heel normaal. In het begin had ik er commentaar op, maar daar had ik alleen mezelf mee, want dat viel niet goed. Nu neem ik een boek mee als ik naar een afspraak ga. Dan heb ik in ieder geval wat nuttigs te doen. Maar ze hebben me ergens ook geïnspireerd. Ondanks dat ik altijd de Nederlandse mentaliteit blijf houden, merk ik dat ik toch iets van het relaxte Zambiaanse ritme heb overgenomen. Ik vind het ook minder snel op over dingen. Dus als een dakbedekker een stukje touw nodig heeft om het gras te bundelen en daarvoor per ongeluk je hoofd elektriciteitskabel doorknipt zodat je zonder elektriciteit zit en je daardoor ook geen water kan pompen, heeft het geen zin om boos op hem te worden. Wees liever blij dat hij het heeft overleefd.”

OLIFANTEN OP VISITE

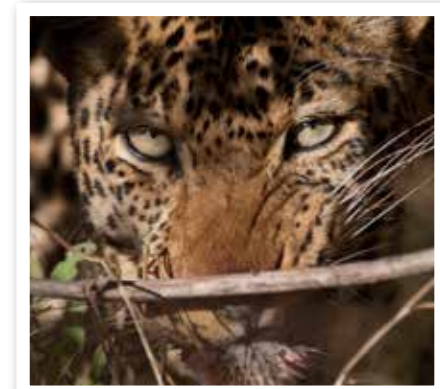
De Luangwa rivier die langs Track & Trail River Camp loopt vormt een natuurlijke grens met het nationaal park, één van de laatste echte wildernissen van Afrika met hoge concentraties nijlpaarden, giraffen, zebra’s en ruim 400 verschillende vogelsoorten. Kirsten: “Daardoor kom je ook op ons terrein regelmatig wilde dieren tegen: vooral

Bijschrift f gdko dgokdgdgbsbbs

Bijschrift f gdko dgokdgdgbsbbs

Bijschrift f gdko dgokdgdgbsbbs

‘Onlangs vonden we een krokodil in onze visvijver. Het blijft heel bijzonder om tussen de wilde dieren te leven’

NIET DROMEN MAAR DOEN

bavianen, olifanten, nijlpaarden en giraffen. Zo kan het gebeuren dat ik even moet wachten voordat ik naar het kantoor kan lopen omdat er twee olifanten bij ons op visite zijn. In Nederland sta je in de file en hier wacht je tot de olifanten passeren. Dat blijft bijzonder. Olifanten houden we wel op veilige afstand. De meesten zijn aan mensen gewend, maar toch... Het blijven wilde dieren. Maar zolang zij zich niet bedreigd voelen, zullen ze je met rust laten en hun eigen gang gaan.

We hebben ook wel eens leeuwen op het terrein en regelmatig een luipaard. Maar van roofdieren zie je meestal alleen de sporen, want ze zien mensen als een bedreiging. In de Luangwa rivier zwemmen grote groepen nijlpaarden en krokodillen. Als het donker is komen de nijlpaarden het water uit om te grazen. De krokodillen blijven gewoonlijk in de rivier, maar soms zien we ze op het terrein rondlopen. Onlangs vonden we een krokodil in onze visvijver. Die ging vanzelf weg, maar als dat niet zo zou zijn, dan vangen we de krokodil met een net en brengen we hem terug naar de rivier. Het is heel bijzonder om tussen de wilde dieren te leven.”

NIEUWE THUIS

Wat voor tips hebben ze voor mensen die een vergelijkbaar plan hebben?

‘Het is hard werken. En je moet kunnen improviseren. Maar je kunt niet alles hebben. Kijk eens waar we zitten!’

“Wij zijn het avontuur eigenlijk in gestapt zonder al teveel na te denken. Als je overal de nadelen van afweegt zie je allerlei problemen en durf je de stap misschien niet meer te zetten. Maar als je het dan doet, moet je niet verwachten dat je hier de hele dag rustig kunt zitten genieten. Het is hard werken. En je moet kunnen improviseren. Als er een probleem is, kun je niet zoals in Nederland even snel iemand bellen en moet je het waarschijnlijk zelf oplossen.

Natuurlijk mis ik mijn familie en vrienden in Nederland soms. Al is de technologie gelukkig enorm verbeterd en heb ik nu satelliet internet en een mobiele telefoon. Wanneer er iets bijzonders gebeurt, kan ik direct een foto maken en die versturen.

Verder vind ik het jammer dat ik hier aan de rand van de wildernis niet zomaar ergens naartoe kan. Een hapje eten doe ik daarom in mijn eigen restaurant, maar dan zit ik toch nooit helemaal ontspannen. Eens per jaar vliegen we naar Nederland. Daarna ga ik weer lekker naar ‘huis’, want na tien jaar zie ik Zambia echt als mijn nieuwe thuis. Natuurlijk hebben we het wel eens moeilijk en verdienen we nog steeds niet veel geld met de lodge. Maar je kunt niet alles hebben. Kijk eens waar we zitten.” •

Meer informatie: www.trackandtrailrivercamp.com